

ע"פ 28791/12/17 - מריוס כץ - בעצמו נגד מועצה מקומית אזור

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"א 28791-12-17 כץ נ' מועצה מקומית אזור

לפני	כבוד השופטת עמיתה מרים סוקולוב
המערער	מריוס כץ - בעצמו
נגד	
המשיבה	מועצה מקומית אזור
	ע"י ב"כ עו"ד אפי יצחקי

פסק דין

בפני ערעור על פסק דינו של בית משפט השלום בתל אביב (כב' השופט ד"ר א' צור), הכרעת הדין מיום 11.5.17 וגזר הדין ניתן ביום 2.11.17.

הרקע:

- ביום 19.5.16 הוגש כתב אישום נגד המערער לאחר שביקש להישפט בגין דו"ח חנייה מיום 18.5.15, לפיו החנה את רכבו ברח' המצודה באזור מבלי לשלם אגרת חנייה, עבירה לפי סעיף 3(ב) לחוק העזר לאזור (העמדת רכב וחנייתו) התשס"ז-2006 (להלן: "החוק").
- המערער מודה כי אכן חנה במקום ובזמן כמפורט בכתב האישום וטענותיו עניין חוקיות התמרורים במקום. יוער כי רחוב המצודה הינו רחוב דו סטרי ללא מוצא ובסופו מצויה רחבת חנייה. ניתן לחנות ברחוב משני צדדיו וכן במרכז הרחבה.
- בית משפט קמא לאחר שמיעת ראיות וסיכומים בכתב קבע כי המערער חנה לצד מדרכה הצבועה בכחול-לבן, בניגוד לכיוון התנועה וכי אם היה חונה בהתאם לחוק, היה מבחין בתמרור אותו חיפש בצד הלא נכון של הכביש. בית משפט קמא לא האמין למערער כי עשה כל שניתן היה לעשות על מנת להימנע מביצוע העבירה. היפוכו של דבר בית משפט קמא ציין כי המערער עצם עיניו מלראות והתעלם מהאיסורים הקבועים בחוק וכי חניית רכבו של המערער בצמוד למדרכה המסומנת בכחול-לבן, מחייבת בתשלום אגרת חניה בהתאם להוראות תמרור 817.

להלן בתמצית טיעוני המערער:

1. במקום בו חנה הרכב ברחבת החנייה ניתן לחנות גם בצד שמאל ולא היה תמרור המלמד על חנייה מוסדרת בתשלום.
2. מה שנכתב בדו"ח סותר את האמור בהכרעת הדין והאמור בהכרעת הדין סותר את הוראות התמורים.
3. החנייה בכחול-לבן ללא תמרור עותרת ללא תשלום אגרת חנייה, ובית משפט קמא טעה בהכרעת דינו בעניין זה.
4. המשיבה נתנה דו"ח במקום בו היא לא עמדה בדרישות החוק וקיבלה על כך גושפנקא מבית משפט קמא.
5. הקנס שנפסק בסך 1,200 ₪, הינו מוגזם ובלתי מידתי.

דין והכרעה:

באשר להכרעת הדין -

לאחר שמעתי את טיעוני הצדדים ועיינתי בחומר הראיות שהיה בפני בית משפט קמא ובפסיקה שהוגשה ע"י הצדדים, שוכנעתי כי דין הערעור על הכרעת הדין להידחות מהטעמים שיפורטו בהמשך.

בית משפט קמא נתן אמון מלא בדבריו של הפקח מר שמעון אוזנה, בדו"ח שרשם ת/1 ובתמונות שצילם ת/2א'-ד'. מדברי העד, ומהתמונות שהוגשו אני למדה כפי שקבע גם בית משפט קמא, כי בתחילת הרחוב היה מוצב תמרור המורה על חנייה בתשלום בימים א'-ה' בין השעות 08:00 בבוקר עד 19:00 (בשעות בהן חנה המערער). העד העיד כי יש שני תמרורים בצד ימין ובצד שמאל מאחר ומדובר ברחוב ללא מוצא. בצד שמאל ניצב התמרור בקצה הרחוב בכיוון הנסיעה. כך שהמערער שהגיע מהכיוון הנגדי וחנה בניגוד לכיוון התנועה, צריך היה להגיע לקצה הרחוב, לפנות פניית פרסה ולנסוע בנתיב השמאלי על מנת להבחין בו. המערער לדבריו בחקירתו הראשית, לא עשה זאת ולכן לא הבחין בתמרור שהוצב כדין.

המערער אף שינה את גירסתו. תחילה טען כי אין במקום תמרור המורה על תשלום אגרה ובהמשך טען כי התמרורים המצויים במקום אינם עומדים בדרישות החוק.

בנסיבות נשוא הדיון, בדין נדחו טענות המערער ע"י בית משפט קמא. בית משפט קמא בהכרעת דין מפורטת ומנומקת היטב דחה את טענותיו של המערער וקבע כי היה על המערער לבדוק את קיומו של תמרור בצד השמאלי של הרחוב מאחר ובחר לחנות נגד כיוון התנועה. זאת לא עשה המערער ועל כן לא עמד בדרישות סעיף 22(ב) לחוק העונשין. כאמור, על פי עדות הפקח אוזנה בה נתן בית משפט קמא אמון, היה בצד השמאלי של הרחוב תמרור מתאים המוצב עם כיוון התנועה. זאת ועוד לרשות עומדת חזקת התקינות המינהלית של פעולותיה, גם בנוגע להצבת התמרורים

והמערער לא הצליח לסתור חזקה זו.

עוד יודגש כי קיימת חובת תשלום במקום חנייה מוסדר כאשר המדרכה לצידה חונה הרכב צבועה בצבע כחול לבן (תמרוז 817) גם בהעדר תמרוז נוסף במקום המורה על חובת התשלום. (ראה: סעיף 77(א)(2) לפק' התעבורה ועפ"א 43873-10-13 פיינרו נ' עיריית גבעתיים).

כאמור במקרה דנן המדרכה הייתה צבועה בכחול לבן ואף היו תמרורים נוספים שהוצבו כדין, המורים על חובת תשלום אגרת חנייה בימים מסוימים ובשעות מסוימות.

בנסיבות הללו, לא מצאתי כי נפלה טעות בהכרעת דינו של בית משפט קמא ואני דוחה את הערעור עליה.

באשר לעונש -

בעניין זה יש מקום להתערבות ערכאת הערעור, מאחר והקנס שנגזר על המערער מופרז לחומרה ובלתי מידתי. מתחם הענישה ההולם במקרה זה את העבירה בנסיבותיה, נע בין כפל קנס - 200 ₪ לבין 2,000 ₪. את המערער יש למקם בקרבת אמצע מתחם הענישה.

אשר על כן אני מקבלת את הערעור על גזר הדין וגוזרת על המערער קנס בסך 750 ₪ או 5 ימי מאסר תחתיו. הקנס ישולם תוך 30 יום מהיום וממנו יקוזז כל סכום ששולם, אם שולם על חשבון הקנס.

יתר הוראות גזר הדין יעמדו בעינן.

ניתן היום, א' שבט תשע"ח, 17 ינואר 2018, בהעדר הצדדים.

המזכירות תשלח העתק פסק הדין לצדדים.